

Иван Вазов

Allons, enfants de la patrie!

Деца на Франция, напред, на бой!
Денят на славната борба настана.
Напред, да подкрепите с меча свой
издъхващата сила на тирана
там, в македонските поля, гори.
Allons, enfants de la patrie!¹

Вий друг път чужди чупихте окови
на Марсилезата под славний звук,
но днес, на вашите деди напук,
ковете за народ вериги нови
в земята наша, траур що покри.
Allons, enfants de la patrie!

Свобода, правда, светли идеали
красяха ваште горди знамена;
но то било в наивни времена,
в заблуда зла тогава сте стояли;
от тоя спомен срам ви е дори.
Allons, enfants de la patrie!

Горко вам, роби, тежко вам, страдалци,
кого смущава вашият плачуц зов?
На угнетителя е френската любов.
Напред, французи, кафри, сенегалци,
на хищника съюзници добри!
Allons, enfants de la patrie!

Какво, че Франция горд враг подтиска,
че в прах е тя, какво е вам,
че при срама се нов прибавя срам?
Че вечна кал ви знамето оплиска
там в македонските поля, гори?
Allons, enfants de la patrie!

На революцията ваша горда
потомци изродени в пошлостта,
до вас не стига викът на честта –
не рицари сте вий – наемна орда,
дошла да роби, коли и гори.
Allons, enfants de la patrie!

Октомври 1915 г.

КРАЙ

1. „Напред, деца на Отечеството!“ – първият стих на френския национален химн „Марсилезага“

Източник: Словото

Набиране: Калина Григорова и Мартин Митов, октомври-декември 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4936>]